

Hlavní | Greer: Většina případů znásilnění je jen špatný sex

Greer: Většina případů znásilnění je jen špatný sex

Spisovatelka a filozofka Germaine Greer se nikdy nevyhýbala kontroverzím. Je jednou z kmoter tzv. druhé vlny feminismu. Ve své knize Eunuška napsala, že mateřství ženy sexuálně utiskuje a že by se měly zbavit monogamie a celibátu a plně docenit své smyslné já.

Na Hay Literary Festival ve Walesu v květnu minulého roku Greer opět rozdmýchala debatu na téma sexuálního násilí.

„Chci diskurz o znásilnění obrátit vzhůru nohama,“ řekla podle deníku [The Guardian](#). „Tím, že se hrabeme čím dál hlouběji v historii konceptu znásilnění, ničeho nedosáhneme.“

Ve své řeči polemizovala nad tím, že velká část heterosexuálního sexu je bez souhlasu druhé strany. Mnohé z toho, co popisujeme jako znásilnění, je spíše „nudný, špatný sex... při němž není žádná komunikace, žádná něha, žádná láska. Pokaždé, když se muž převalí na svou unavenou manželku a trvá na svých manželských právech, tak ji znásilňuje,“ řekla dál. „Tohle nikdy neskončí před soudem.“

Germaine Greer se jako jedna z nejvýznamnějších osobností feministického hnutí 20. století pochopitelně nevyjadřuje k tomuto problému poprvé. A právě většinu toho, co napíše nebo vysloví, není bráno na lehkou váhu. Dokonce nazvala režiséra Quentina Tarantina pitomcem, protože znásilnění považuje za něco velmi brutálního.

Autorka mezinárodních bestsellerů řekla, že některé znásilnění skutečně brutální je. V těchto případech by pachatelé měli být potrestáni. Ale ve většině případů je pro právníky těžké dokázat, že pachatelé skutečně neměli souhlas oběti. Namísto ponižujících soudních procesů, které přechází do dlouhých debat o tom, co se stalo za zavřenými dveřmi, by mělo být znásilnění trestáno mírněji, ale mělo by být pro ženy jednodušší na něj upozornit.

Greer řekla, že názory společnosti na znásilnění dělají z této zkušenosti pro ženy ještě větší trauma, než by to muselo být. Společnost chce, aby ženy věřily, že je znásilnění zničí, uvedla dále. „Nebyly jsme zničeny, byly jsme obtěžovány, zatraceně.“

Citovala studii, která uvádí, že 70 procent obětí znásilnění trpí posttraumatickou stresovou poruchou v porovnání s 20 procenty válečných veteránů, kteří touto poruchou trpí také. Greer se rozčiluje a říká: „Něco, co nezanechá žádné stopy, žádné zranění, vůbec nic, má být pro ženu horší, než pro veterána to, že vidí jak jeho nejlepšího kamaráda vyhodí do povětří improvizovaná výbušnina?“

V některých svých návrzích se Greer projevuje vyhraněně. Tak například spíše než vězení doporučuje, aby byli násilníci potrestáni 200 hodinami veřejných prací a možná vytetovaným písmenem „n“ (pozn. v angličtině „r“ jako „rapist“) na ruce, paži nebo tváři.

Její prohlášení vyvolávají okamžité protesty od aktivistů, kteří ji nazývají „obhájkyň znásilňování“. Historička Tanja Bueltmann na Twitteru napsala, že by se Greer měla „přestat zvat feministkou, jelikož jí zcela jasně není.“

Greer jako feministka a filozofka často vystupuje v diskuzních panelech a televizních pořadech a pokaždé vzbuzuje stejnou reakci. „Přesně v takových chvílích skoro slyším feministky, jak na mě křičí 'Trivializujete znásilnění!'“

V září 2018 na toto téma publikovala krátkou knihu *On Rape*, kterou vydalo nakladatelství Bloomsbury Publishing. Je to kniha o ženském, nikoliv mužském pohledu na znásilnění.

Germaine Greer se narodila 29. ledna 1939 v Melbourne. Patří k výrazným osobnostem mezinárodního kulturního dění. I když anglická Wikipedie zachycuje její aktivity na bezmála 45 stranách tištěného textu, nejsou vyčerpávající. Přínos australské spisovatelky a akademičky je ve veřejné debatě o feminismu a vlivu na společnost. Hodně cestuje po světě, přednáší na univerzitách a v televizních vystoupeních podporuje feministické hnutí. Na Novém Zélandu byla v roce 1972 pro používání vulgarismů na veřejnosti zatčena.

V České republice je známá pouze prostřednictvím svých dvou románů: přelomového feministického románu *Eunuška* (1970, česky 2001) vydaného pod One Woman Press a knihou *Shakespeare* (1986), kterou v roce 1996 vydalo nakladatelství Argo. Osobně se s autorkou setkáme poprvé v říjnu v České republice na mezinárodním Festivalu spisovatelů Praha.

Zpracováno s pomocí zahraničního tisku.